

Muhafazakârlık-Modernlik Çerçevesinden Bazı Okumalar...

İçeriği Yazan: [Erhan SALMAN](#) [1] Zaman: Paz, 20/07/2014 - 16:30

Yazar Bloğuna Ekle: Yazarlar Bloğunda Görünmesin

Son iki üç yıldır ağızlarda çiğnenen sakız: “**Yeni Türkiye**” olgusudur. Yeni Türkiye’den de kastedilen ise, vesayetin olmadığı/kalktığı, demokratik kanalların güçlendiği, demokratik kültür ve olgunluğun içselleştirildiği, parlamenter demokrasinin tüm kural ve kurumlarıyla işlediği bir **ANAYASAL DÜZEN** olsa gerek...

*

Askeri vesayet?

Yargı vesayeti?

Bugün için ne *Askeri Vesayet* ne de *Jüristokratik* (yargı) Vesayet siyasetin işleyişine müdahil olabilmektedir. Gerçi, yargı erkinin, siyasete dizayn vermeye çalışmadığını söyleyebilir miyiz?

*

Şu bir gerçek, devlet aygıtı içinde iktidarın el değiştirmesine binaen bir dönüşüm yaşandığıdır. **AK PARTİ** de bu dönüşümün *motor gücü* olmuştur. Yalnız, şu birkaç senede deneyimlediklerimiz ve gördüklerimiz, AK Parti’nin devlet aygıtı içinde iktidarı tekbaşına tekeline topladıkça yönetme yetisinden de uzaklaştığıdır.

*

Türkiye, eski Türkiye reflekslerini göstermiyor olabilir... Siyasete, anayasal düzene aykırı olacak şekilde müdahaleler yapılmıyor olabilir. Yalnız, Türkiye’nin şimdiki ve yeni açmaz politik sorunu, **AK PARTİ** ve onun siyaset ve devlet aygıtı içindeki rolüdür... Gittikçe muhafazakârlaşan ya da muhafazakâr kodlarını âleni bir biçimde siyasete de teyellemeye çabalayan bir tekparti tehlikesiyle karşı karşıyayız.

*

Ülkemizde onca olan biten sosyo-ekonomik ve sosyo-siyasal gelişme ve hadiselerle rağmen, Adalet ve Kalkınma Partisi’nin siyaset kurumu içindeki konumunu kaybetmemesi ve hatta siyasette lehine olabilecek avantajlar elde etmesi, siyasî iktidarın devlet içindeki gücünü arttırmakta. Ve bu da ülkemizdeki **kutuplaşmayı** daha da derinleştirmekte.

*

Evet, daha öncede ifade ettik... AK Parti ile siyaset yeniden dizayn edildi. Kamualanının ve parlamenter demokrasinin sağlıklı bir şekilde işleyebilmesi adına cesur adımlar atıldı(?) Evet, acaba bu politikalar, bir **gözbağı** mıydı?

Bir başka husus ise, Türkiye gittikçe **muhafazakârlaşıyor** mu? Veyahut, normal olabilecek ve çağdaşlaşma evrelerini içselleştirebilmiş devletlerde **“vatandaşların”** din ve vicdan özgürlüğü kapsamındaki haklarını kullanması olarak addedilebilecek bazı durumlar, iktidar tarafından siyaset yöntemi olarak mı kullanılmakta? Evet, kabul, Türkiye, muhafazakâr bir ülke. Dinî değerlerine ve geleneklerine bağlı bir ülke. **Ama, esas önemli nokta, bir ülkede(Türkiye’de diye de okunabilir.) insanlar dinî duygularıyla siyaset arasında bir ayrıma sahip mi? Veya, siyasetçiler, insanların manevî duygularıyla birlikte kutsal din olgularını siyasete angaje ediyorlar mı?**

*

Laik, demokratik, sosyal hukuk devlet gereği ve ANAYASAL düzenin öngördüğü hususlar çerçevesinde parlamenter demokrasi, her türlü siyasal angajmanlardan ve tesirlerden arındırılmış olmalıdır(?)

*

Türkiye, önümüzdeki süreçlerde kritik aşamalardan geçecek. Cumhurbaşkanlığı seçimi ile genel seçimler, ülkemizde, iktidar ve siyaset düzeni açısından birçok belirleyicilere gebe.

*

Türkiye muhafazakârlaşıyor mu, dedik. Adalet ve Kalkınma Partisi’nin, **“Muhafazakârlık”** olgusundan ve kutsal din duygularından siyaset babında beslendiği aşikâr olduğu kadar, su götürmez bir gerçek. Ama yine bir başka husus, muhafazakâr ya da ılımlı muhafazakâr denilebilecek bir kitlenin siyasal tercihlerini AK Parti’de tekelleştirmesidir. Muhafazakârlar, siyasal tutumlarını neye göre belirlemekte? Çoğu muhafazakâr seçmen, AK Parti’nin Türkiye sathında yarattığı ekonomik genişlemeden ve sosyal kalkınmadan memnun gibi. Bu kitle içinde muhafazakârlık ve edinilmiş dinî duygular mı siyasete yön vermekte? Ya da AK Parti tarafında saf tutmuş olmanın gereği **“muhafazakâr”** gibi mi görünümekte? Pek tabii ki muhafazakâr seçmen kitlesi, AK Parti’nin iktidarıyla görünür oldu ve kendi **“hayat tarzını”** daha rahat sergileyebildi... Muhafazakârlığa ve iktidarın iktisadî refah üretimine istinaden bir **ANADOLU KAPLANLARINDAN** bahsedilmekte...

Bir de ülkemizde bazı hususlar kanıksanmış ya da kanıksattırılmaya çalışılmıştır. Nasıl ki **1960, 1980, 28 Şubat** darbelerinden ötürü askerlerin sicili **“demokrasi kusurlu”** ise, sosyal demokrat diyebileceğimiz partilerin de muhafazakâr kitleler indindeki itibarı her daim düşük olagelmıştır. Gerçekten öyle midir? Askerler demokrasiyi içselleştirememiş midir? Tabii ki Türk Siyasal Tarihinde darbelerin realitesini yadsıyamayız. Askerlerin, demokratik siyasetin işleyişine müdahalelerini görmezden gelemeyiz. Ya şu son yaşadığımız **ERGENEKON, BALYOZ DAVALARINA** ne demeli? Darbe yapacaklar diye yüzlerce subayımız tutuklanmadı mı? Hayatlarından ve özgürlüklerinden çalınmadı mı? Birçok kesim, bu safsata planlara (Bendeniz de dahil.) inanmadık mı? **Şu süreç gösterdi ki, en az siyasetçiler de askerler kadar siyasete, parlamenter demokratik rejimin arkasından dolanarak dizayn vermeye çalışmışlardır.** Askerler ve ordu, artık demokratik sosyal hukuk devletin gereği olarak siyasete müdahil olmuyor; pekâlâ olumlu gelişmedir.

*

Ama öte yandan siyaset kurumunun yeniden dizayn edilmesine paralel olarak, muhafazakâr kitlenin, siyasal hissiyatında neden bir değişme olmuyor? **Muhafazakârlar, neden kendi hayat tarzlarının**

garantisini ve görece de olsa yaratılmış ekonomik büyüme ile sosyal kalkınmanın devamını AK Parti’de görüyor? Evet neden? **Neden hayat tarzlarının AK Parti’nin iktidardan düşmesiyle allak bullak olacağına inanıyorlar?** Ezcümle, muhafazakârlar, neden farklı bir siyasal adrese yönelemiyor? Daha önceki bir makalemden de sorgulamıştım: **Muhafazakâr kesim, Cumhuriyet Halk Partisi’nin/sosyal demokrat(?) bir partinin devr-i iktidarında camilerinin neye dayanılarak ahıra dönüştürüleceğine kani olmuş durumda? Neye dayanarak muhafazakârlar, sol bir hükümet döneminde dinî vecibelerini yapamayacaklarına katıksız bir biçimde inanmakta...** Esas gizem de burada yatmakta. *AK Parti, muhafazakâr kitleleri gözbağıyla etkisi ve kontrolü altına almış durumdadır. Siyaset terminolojisini ve diskurunu dinden alan bir partinin, muhafazakâr kitleleri yönlendirmesi de kolay olmakta...*

*

Türkiye, parçalı bir siyaset görünümünde ilerliyor. Halihâzırda **Türk-Kürt** ayrışmasına ek olarak katıksız bir **muhafazakâr-modern** ayrışması da mevcuttur. Tabii burada ideolojik saplantıları da göz ardı etmemek lazım.

*

Önümüzdeki en erken seçim 10 Ağustos tarihindeki Cumhurbaşkanlığı seçimi... Muhalefet partileri, daha doğrusu ana muhalefet partileri, ortak bir aday belirlediler. **“ÇATI ADAY”**... Muhalefet partilerinin ortak adayı, **Ekmeleddin İHSANOĞLU**. Bu arada başbakan **Erdoğan**’ın da cumhurbaşkanlığı adaylığı kesinleşti. Sağ bir parti ile sol bir partinin çatı adayı olarak Ekmeleddin Bey, seçmene bence **“dayatılmıştır”**... Muhalefet partilerinin öne sürdüğü aday üzerinde birtakım handikaplar mevcuttur. Her şeyden önce, **sol seçmen**, takip edebildiğim kadarıyla **Ekmeleddin Bey**’i **içine sindirebilmiş** değil. Ortak bir aday belirlendiğine göre, **“ideolojik bagajlardan”** sıyrınılmış olunmalı(!) Acaba gerçekten de öyle midir? Sırf başbakan **Erdoğan karşıtlığı** üzerinden seçim propagandası yürüterek, sol seçmenden oy alabilmek mümkün müdür?

*

Evet, muhalefet cenahında seçim süreci ve propagandası başbakan Erdoğan karşıtlığı üzerinden sürdürülecek gibi. Aslında aylardır kamuoyunda (muhalefet kamuoyunda) Erdoğan karşıtlığı sürdürülmekte. **Muhafazakârlık-modernlik** çerçevesinden bakıldığında, Cumhurbaşkanlığı seçimi nasıl sonuçlanacaktır? **Hayat tarzlarının ve dinî vecibe uygulamalarının** akibetini **AK PARTİ**’de gören ve bunun için **başbakan Erdoğan’a** oy verecek **muhafazakârlardan, Ekmeleddin Bey’in** de oy alabilmesi mümkün müdür? Yine, sol seçmen, sırf bir adaya oy atmak saikiyle **Ekmeleddin Bey**’e oy verir mi? Pekâlâ, bir de sol ideolojinin seçmen tavırları da göz önünde bulundurulmalıdır. **Şezlonglu abilerle ablalar, Ağustos sıcağında sandığa, sandık başına, oy atmaya giderler mi? Oylarına sahip çıkarlar mı?** Başbakan Erdoğan, son yıllardaki tavır/tutum, icraat ve uygulamalarıyla liberallerden ve sol kesimden oy alabilir mi? Şu bir gerçek, **siyasî iktidar, muhafazakâr kitleleri kullandığı din soslu siyasal jargonla kendisine angaje etmiş durumdadır...**

Erhan SALMAN

Erhan.Salman@PolitikaDergisi.com

Yorumlar

Kaynak URL (18/05/2024 - 11:04 tarihinde yazdırıldı):

<http://www.politikadergisi.com/makale/muhafazakarlik-modernlik-cercevesinden-bazi-okumalar>

Bağlantılar:

[1] <http://www.politikadergisi.com/pd-uye/erhan-salman>

[2] <http://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/ic-siyasa>